

॥ ३३ ॥ इति शल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ७३ ॥ तत इति ॥ ११ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
 निषेवितं सर्वसत्त्वेनास्त्रावदरपाचनं ॥ नानर्तुकवनोपेतं सदा पुष्पफलं शुभं ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि बलदेवती ० सारस्वतीपा ० स
 प्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ततस्तीर्थवरं रामो ययौ बदर्पाचनं ॥ तपस्वि सिद्धचरितं यत्र कन्या धृतव्रता ॥ १ ॥ भरद्वाजस्य
 दुहितारूपेणाप्रतिमा भुवि ॥ श्रुतावती नाम विभो कुमारि ब्रह्मचारिणी ॥ २ ॥ तपश्च चारसालुग्रं नियमैर्बहुभिर्वृता ॥ भर्ता भिदेव राजः स्यादिति निश्चित्य भामि
 नी ॥ ३ ॥ समास्तस्याव्यतिक्रान्ता बद्धयः कुरुकुलोद्बह ॥ चरंत्या नियमांस्तस्मांस्तीक्ष्णीभिस्तीव्रान् सुदुश्चरान् ॥ ४ ॥ तस्यास्तु तेन वृत्तेन तपसा च विशापते ॥ भक्त्या
 च भगवान्प्रीतः परयापाकशासनः ॥ ५ ॥ आजगामाश्रमं तस्यास्त्रिदशधिपतिः प्रभुः ॥ आस्थाय रूपं विप्रैर्विषिष्ठस्य महात्मनः ॥ ६ ॥ सा तं हृद्वो गतपसं संसि
 ष्ठं तपतां वरं ॥ आचरैर्मुनिभिर्दृष्टैः पूजयामास भारत ॥ ७ ॥ उवाच नियमज्ञा च कल्याणी सा प्रियवदा ॥ भगवन्मुनिशार्दूल किमाज्ञापयसि प्रभो ॥ ८ ॥ सर्वम
 द्ययथा शक्तित्वदा स्यामि सुव्रत ॥ शक्रभक्त्या च ते पाणिं न दास्यामि कथंचन ॥ ९ ॥ व्रतैश्च नियमैश्चैव तपसा च तपोधन ॥ शक्रस्तोषयितव्यो वै मया त्रिभुवने श्व
 रः ॥ १० ॥ इत्युक्तो भगवान्देवः स्मयन्निव निरीक्ष्यतां ॥ उवाच नियमं ज्ञात्वा सांत्वयन्निव भारत ॥ ११ ॥ उग्रं तपश्च रसि वै विदिता मे सि सुव्रते ॥ यदर्थं मयमारं
 भस्तव कल्याणि तद्भूतः ॥ १२ ॥ तच्च सर्वं यथा भूतं भविष्यति वरानने ॥ तपसालभ्य ते सर्वं यथा भूतं भविष्यति ॥ १३ ॥ यथा स्थानानि दिव्यानि विबुधानां शुभा
 नने ॥ तपसा तानि प्राप्याणितपो मूलं महत्सुखं ॥ १४ ॥ इति कृत्वा तपोघोरं देहं संन्यस्य मानवाः ॥ देवत्वं यांति कल्याणि शृणुष्वैकं वचो मम ॥ १५ ॥ पंचचैतानि
 सुभगे बदर्गाणि शुभव्रते ॥ पचेत्युक्ता तु भगवान्जगाम बलसूदनः ॥ १६ ॥ आमं च्यतां तु कल्याणीं तोजप्यं जजाप सः ॥ अविदूरे ततस्तस्मादाश्रमात्तीर्थमुत्तमं
 ॥ १७ ॥ इंद्रतीर्थेति विख्यातं त्रिषु लोकेषु मानद ॥ तस्य जिज्ञासनार्थं स भगवान्याकशासनः ॥ १८ ॥ बदर्गणामपचनं चकार विबुधाधिपः ॥ ततः प्रतप्तासाराजन्
 वाग्यता विगतक्लमा ॥ १९ ॥ तत्पराशुचि संवीता पावके समधि श्रयन् ॥ अपचद्राजशार्दूल बदर्गाणि महाव्रता ॥ २० ॥ तस्याः पंचेत्याः सुमहान्कालो गालुपुरुषर्षभा ॥
 न च स्मृतान्यपच्यं तदिदं न च क्षयमभ्यगात् ॥ २१ ॥ हुताशने न दग्धश्च यस्तस्याः काष्ठसं चयः ॥ अकाष्ठमग्निं साहृद्वा स्वशरीरमथा दहत् ॥ २२ ॥ पादौ प्राक्षिप्य सा
 पूर्वपावके चारुदर्शना ॥ दग्धौ दग्धौ पुनः पादाबुपावर्तयतानघ ॥ २३ ॥